

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Trešdiena, 1996. gada 24. jūlijs

• Nr. 55 (6676)

Rožupes zemnieki vairs nejūtas kā no laivas izmesti

◆ Par to stingri pārliecināta ir Rožupes pagasta zemnieku konsultante Vilhelmine Vaivode. Viņa sava pagasta zemnieku gaitām ir sekojusi uzmanīgi un ar lielu atbildību.

tu pretī cukuru pašu vajadzībām. Pēdējā rajona zemnieku konsultantu sanāksmē runāja par to, ka uz priekšu nevirzās ciltsdarbs lopkopībā. Es gan domāju, ka mūsu pagastā situācija šajā ziņā ir labvēlīga, jo vairāk nekā 45 procenti.govju jau tagad ir pārraudzībā. Par to gādā četri pagasta ciltslietu speciālisti.

Esam saskaitījuši, ka pagasta zemnieku saimniecībā ir ap 2000 liellopu. Uz katriem simts hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes — 38 liellopu vienības. Labs stimuls šķirnes lopu turēšanai bija valdības subsidijas.

Tiesa, pagaidām nav īsti zināms, kā būs šogad. Zemnieki pamazām pārliecinās, ka pārdodot šķirnes teli vai slaucamu govi, par šķirnes lopīnu var prasīt krietnāku cenu.

Patstāvīgās saimniekošanas sākumā lielākā daļa zemnieku centās aptvert visu. Turēja liellopus, aitas, audzēja kartupeļus, cukurbietes, linus un graudus. Pamazām vien viņi ir izvēlējušies katrs savu ceļu. Vieni, kam zemes platiņas ir lielākas, audzē graudaugs. Daži pat nomā zemu. Otri specializējas lopkopībā. Piemēram, zemnieku saimniecības «Kapteiņi» īpašniece Silvija Bracka kopj aptuveni simts liellopu, no kuriem astoņdesmit ir slaucamās govis. Tas ir kārtīgs ganāmpulks, no kura jau var gūt pelnu. Pieni Silvija nodod Rēzeknes piena kombinātam. Lieta tā, ka šis uzņēmums saimniecībai palīdzēja finansiāli, izsniedzot aizdevumu, kad citur palīdzība tika atteikta. «Kapteiņi» saimniecībā gan audzē arī graudus, taču neizbaro tos lopiem. Govīm vajadzīga laba sabalansēta kombinētā spēkbarība, kā saka, no plikiem graudiem atdeves nebūs.

Česlava Pastare savā laikā privatizēja cūku fermu. Tā ir saglabāta. Tagad tur strādā visa ģimene, jūtas apmierināti. Savas saimniecības attīstīšanā pēdējo gadu laikā ievērojami progresējis Ēvalds Vaivods. Viņš noteikti ir spēcīgākais pagasta zemnieks.

Lai arī visi uzskata, ka rajonā ir liels bezdarbs, daudz zemnieki sūdzas par darba spēka trūkumu. Kad sezonas darbiem vajag nolikt strādniekus, rodas problēmas. Vieniem fizisks darbs nav pa prātam, otriem atalgojums liekas par mazu.

Vēl mūsu pagastā ir arī krietni bitenieki,

kuri tur pat pa četrdesmit saimēm. Roberts Kalvāns un Pāvels Limanis ar biškopību nodarbojās vēl kolhozu laikos, bet Jānis Pūga sāka vēlāk, patstāvīgi.

Rožupes pagastam ir raksturīgi, ka pilnībā saglabājusies visa kādreizējā kalšu saimniecība. Viena no kaltēm ir pagasta pārziņā, pārējās privatizētas. Taču vecie kleitnieki un meistari strādā, zemniekiem ražas laikā nav nekādu problēmu ar graudu kaltēšanu. Notiek arī tāda kā neoficiāla kooperēšanās. Ir izveidojušās zemnieku grupas, kas savstarpēji izlīdzas ar tehniku sējas un ražas novākšanas darbos, tāpat sejumu kopšanas laikā.

***

Vilhelmine Vaivode un Dominieks Jauja ir vieni no nedaudzajiem Rožupes pagastā un rajonā, kuri ar lielu interesi uztver visas jaunās vēsmas, kādas ienāk Latvijas lauksaimniecībā. Viena no perspektīviem darba virzieniem laukos noteikti ir ekoloģiski tūras lauksaimniecības produkcijas rāzošana. Abas saimniecības ir jaunizvēlētā ceļa sākumā, «Zaļais sertifikāts» vēl ir jāiegūst. Taču, kad tas būs rokās, pavērsies lielakas iespējas produkcijas realizācijai tirgū.

Vilhelmine Vaivode uzskata, ka cilvēki jau ir atēdušies visdažādāko konservantu, nitrātu un tāmlidzīgu ķīmisko brīnumu. Visiem kārojas nopirkt labus un veselīgus dārzeņus, būt pārliecinātiem, ka sev un bēniem cels galda veselībai nekaitīgu malātīti. To jau varot just pat Daugavpils tirgū, kad pircēji prasot, vai tik sīpoli un gurķi esot bez ķīmijas.

Tiesa, ar ekoloģiski tūras produkcijas audzēšanu nav nemaz tik vienkārši. Pagādām trūkst zināšanu un iemaņu. Būtu svētīgi visiem interesentiem aizbraukt un apskatīties, kā tas notiek citur pasaulei, piemēram, Dāniijā, kura ir visai ieinteresēta tūras produkcijas iepirkšanā.

L.Kirillova

◆ Attēlos: Vilhelmine Vaivode uzskata, ka sākumā ar ekoloģiski tūru dārzenu audzēšanu nodarbošoties nelielās platiņas. Jāizmēģina, kā veikties, kādas būs ražas. Iespējams, ka vēlāk platiņas varēs krietiņi palielināt, jo zemes ir pietiekami, bet Daugavpils tirgū dārzenu maz un pavisam niecīgā sortimentā; siena laiks Rožupē.

J.Silicka foto

Precīzējums

«Novadnieka» sestdienas numurā publicētajā informācijā «Atceroties Aloiziju Broku» pielauta neprecizitāte. Varakļānu pagasta Silenieku kapos atrodas nevis A.Broka atdusas vieta (viņš gāja bojā fašistiskās Vācijas koncentrācijas nometnē), bet gan piemiņas vieta.

VIETĒJĀS ZINĀS

Agrofirmā «Turība»

«Mūs glābj eksports...»

Tā «Novadniekam» teica pajū sabiedrības agrofirmas «Turība» vadītājs Romualds Kavinskis.

— Šogad katru mēnesi «Turība» par eksportēto produkciju vidēji saņem 60 tūkstošus dolāru. Var maksāt strādājošajiem algas, nomaksāt nodokļus, organizēt saimniecisko darbību. Galvenās eksporta preces — konfektes «Gotiņa» un trenēti sporta zirgi.

Tieši šogad izdevies atrast labu nojēta tirgu konfektēm «Gotiņa». Sadarbojamies ar Latvijas firmām, tās pārdom Sanktpēterburga. Šī gada sešos mēnešos pārdots vairāk nekā 200 tonnas konfekšu. No Sanktpēterburgas tirdzniecības bāzes, kura iepērk konfektes, «Gotiņu» sūta pat Tumeņai. Eksportētājfirmām «Turība» konfektes pārdom par 1 dolāru un 48 centiem kilogramā.

Tā kā tagad iebiezīnāto pienu «Gotiņu» ražošanai «Turība» vairs neiepērk, bet tvaicē pašražoto pienu, konfekšu kvalitāte uzlabojusies, pašizmaksā samazinājusies.

Konfekšu cehā Preiļos strādā 70 cilvēku. Tie visi ir pilsētas iedzīvotāji.

Skābbarība būs biešu aizstājējs

Agrāk «Turība» daudz audzēja lopbarības sakņaugus. Taču biešu audzēšana ir darbītilpīgs un dārgs prieks. Lai ravētu tirumus, jāgalog pagaidu strādnieki, bet tas palielina piena pašizmaksu. Šogad agrofirmā lielā daudzumā saražoja labas kvalitātes skābbarību, kas pēc sava sastāva būs līdzvērtīga sakņaugiem. Lielā daudzumā sagatavota skābbarība arī pēc vecās tehnoloģijas.

Ar zāles plāju problēmu nav, taču lai ka apstākļu dēļ siena kaltēšana un nogādāšana glābatuvēs rada ne mazums grūtību. Tomēr «Turība» ir sagatavojuši apmēram 1000 tonnu sienu. Pagājušajā gadā bija vairāk nekā 2000 tonnu. Arī Riebiņos cer, ka laiks uzlabosies, un tad varēs sagatavot visu nepieciešamo sienu daudzumu.

**A.Iljina
Pagastos**

Konkurss piemiņas akmens noformējumam

Aizkalnes pagasta padome izsludinājusi konkursu par piemiņas akmens skices un uzraksta noformējuma izstrādāšanu komunismā un fašisma represijās cietušajiem un par Latvijas brīvību kritušajiem. Tajā tiek aicināti piedalīties pagasta iedzīvotāji bez vecuma ierobežojuma. Konkursa mērķis ir mācīt cilvēkiem, it sevišķi jaunajai paaudzei, cienīt un godāt savas tautas kriēnākos dēlus un meitas, kuru dzīvei ir bijusi mūžīga spožuma apstarotas varonības un karstas Tērvēmes mīlestības paraugs. Konkursam iesniegtos darbus vērtēs pagastā padomes apstiprinātā komisija un noteiks uzvarētājus. Tie saņems naudas prēmijas.

Piemīnas akmeni komunisma un fašisma represijās cietušajiem un par Latvijas brīvību kritušajiem pagasta iedzīvotājiem paredzēts uzstādīt pie kādreizējās pagasta ēkas, kas tagad pieder Aizkalnes pamatskoli.

J.Gurgons

Preiļu rajona padome

Kad nedrīkstēja teikt: ne jā, ne nē, ne melns, ne balts

Laikraksta «Novadnieks» sestdienas numurā jau informējām lasītājus par Aglonas internātāgimnāzijas darbinieku un audzēķu pīketu pirms rajona padomes sēdes. Jau tājums par Aglonas internātāgimnāziju no darba kārtībā paredzētā piektā punkta tika parcelts uz sākumu.

Kā jau minējām, uz rajona padomes sēdi bija ieradies izglītības un zinātnes ministra padomnieks Jānis Klāviņš. Ministra Māra Grīnblata vārdā viņš atvainojās klātesošajiem par to, ka ministrija savā laikā nav atradusi vajadzīgo mehānismu, kā atrisināt jautājumu par Aglonas katoļu ģimnāzijas veidošanu mierīgā ceļā un bez asām domstarpībām. J.Klāviņš uzsvēra, ka nekādā gadījumā necentīsies iespaidot rajona padomes deputātu domas un lēmumus, bet tikai sniegs situācijas skaidrojumu, kā to izprot Izglītības un zinātnes ministrija.

1995. gadā viss Aglonas internātāgimnāzijas nekustamais īpašums ar aktu tika nodots Aglonas bazilikai. Internātāgimnāzija joprojām darbojas ēkā, kas pieder bazilikai, izmanto arī visu kustamo īpašumu. Ar 1. jūliju valsts finansējums nodots Aglonas katoļu ģimnāzijai. Lai skolēni un bērni bāreni nepaliku bez līdzekļiem, Finansu ministrija piekrīt, ka jaunā mācību gada laikā finansējums netiks mainīts, ar lūgumu visiem skolotājiem pāriet strādāt un bērniem mācīties jaunajā ģimnāzijā. Bez tam katoļu ģimnāzijai ir sava nolikums, mācību programma. Saņemta arī licence, tiesa gan, tikai līdz 1. septembrim.

Jaundibinātā Aglonas katoļu ģimnāzija ir pavisam jauna tipa skola, pirmā visā valstī. J.Klāviņš uzsvēra, ka tas ir svēts darbs. Par to domājot arī Saeima, atgriežot ticības pamatu mācīšanu skolās. Līdzīgā veidā varot rikoties jebkura cīta konfesija, atverot savas skolas. Tiesības uz īpašumu esot bijis tas galvenais pamats, kāpēc tieši Aglonā un kāpēc tieši katoļu ģimnāzijai esot pirmā.

Atbildot uz deputātu jautājumiem, ministra padomnieks paskaidroja, ka Māris Grīnblats soloties pielikt visas pūles, lai rajona padome varētu veidot jaunu skolu bērniem bāreniem tajā gadījumā, ja daļa no viņiem atteiktos mācīties katoļu ģimnāzijā. Klātesošajos šīs solijums izsaucu smiekus, jo vai tad pirmo reizi kas tam līdzīgs solīts, bet tā arī palicis neizpildīts. Un vispār — vienošanās esot parakstīta M.Gaila valdības pilnvaru laikā. Ja tas būtu noticis tagad, valdība, protams, aicinātu pie sarunu galda arī rajona pārstāvju...

Un vēl — dokumenti par katoļu ģimnāzijas tālaku finansējumu būšot sagatavoti līdz 1. oktobrim, kas ir īstermiņa licences pēdējais termiņš. Līdz tam Aglonas katoļu ģimnāzijai esot jāiesniedz ministrijā skolotāju saraksts, jānokārto jautājums par kustamo īpašumu, jāsaskaņo lietas ar rajona padomi, jābūt zināmam audzēķu kontinentam.

Uz Aglonas internātāgimnāzijas direktora D.Vanaga jautājumu, kas būs tādā gadījumā, ja katoļu ģimnāzija līdz noteiktam termiņam to nespēs izdarīt, J.Klāviņš

atbildēja: ceru, ka katoļu kūrija nepieļaus šādas situācijas rašanos. Tad arī skaitīsies...

Aglonas bazilikas pārstāvji uzsvēra, ka viņi nejūtas vainīgi rajona padomes priekšā par radušos stāvokli. Esot absolūti precizi visu darījuši atbilstoši LR likumdošanai. Bērnu bāreņu turpmākais liktenis esot atkarīgs no rajona padomes. Ja padome pilnvarošot katoļu ģimnāziju gādāt par bāreniem, tad ģimnāzija tos nemšot savā pa-spārnē.

Rajona skolu valdes priekšsēdētāja A.Zagorska, Aglonas internātāgimnāzijas direktora vietnieka G.Ratenieka uzstāšanās bija asas un kategoriskas. Skolu valde ne-piekrit internātāgimnāzijas likvidēšanai, jo skola savā līdzšinējā statusā rajonam ir ļoti nepieciešama. Kaimiņu rajonu internātāskolās atrodas vairāki desmiti bērnu bāreņu no Preiļu rajona, pagastos ir vismaz sešdesmit skolas vecuma bērni no smagām ģimenēm, kā arī piecpadsmit pirmsskolas vecuma mazuļi, kuriem mājas būtu jāatrod Aglonas internātāgimnāzijā.

A.Zagorskis nosauca vairākus likumus un likumu pantus, kuri ir rupji pārkāpti, pieņemot valdības lēmumu par katoļu ģimnāzijas nodibināšanu. Tajā skaitā arī ANO Konvencija «Par bērna tiesībām», kurai Latvijas parlaments pievienojās jau 1991. gadā un kura ir likums ikviens valstī. Arī īpašuma tiesībās, uz kurām balstās Aglonas bazilika, vēl daudz neskaidrību. Latgales apgabaltiesā iesniegta prasība par bazilikas īpašuma atzīšanu par daļēji spēkā neesošu.

Aglonas internātāgimnāzijas pedagoģi, tehniskais personāls un bērni vecāki ir noskoņoti cīnīties par skolas pastāvēšanu tās līdzšinējā statusā, tālāk kārtojot mācību iestādes pārveidošanas lietas likumīgā ceļā. Ir sagatavota vēstule Ministru prezidentam A.Šķēlem. Ja reakcijas nebūs, skolas pārstāvji ir gatavi griezties ģenerālprokuratūrā. Beidzot taču jāpierāda, ka mūsu valstī likumi rakstīti visiem, nevis tikai mulķiem un nabagiem.

Pēc rajona padomes lēmuma nolasīšanas no zāles atskanēja neizpratnes pilni jautājumi — ko darīt mums, vecākiem, kur tagad iet bērniem? Viņi ir nonākuši pavisam traģiskā situācijā, jo līdz mācību gada sākumam palicis mazāk par pusotru mēnesi. Arī rajona padomes deputāti šoreiz gluži kā bērnu spēlē nevarēja teikt ne jā, ne nē. Lai izskatītu jautājumu par Aglonas internātāgimnāzijas slēgšanu padomē (par katoļu ģimnāzijas dibināšanu nolēma valdība — un punkts), vēl jānoskaidro pārāk daudzi jautājumi. Kamēr uz tiem nebūs saņemtas konkrētas atbildes, nebūs arī lēmuma. Tātad — vēl ir laiks cīnīties.

Rajona padomes sēdes turpinājumā

Pēc vairākas stundas ieilgušā jautājuma par Aglonas internātāgimnāziju deputāti steidzīgi izskatīja vairākas represēto lietas, jautājumu par vienas aizbildnības noteikšanu, kā arī jautājumu par brīvdienas izsludināšanu 15. augustā.

Rajona padome nolēma noteikt 1996. gada 15. augustu par brīvdienu rajona padomes iestādēs un uzņēmumos strādājošajiem.

ledzīvotāju parādu dēļ Līvānu municipālais uzņēmums «Siltumtīkli» spiests nemt kredītu kurināmā iepirkšanai jaunajai apkures sezonai

Pašiem Līvānu iedzīvotājiem šobrīd nākošā apkures sezonā uztrauc vismazāk, par to, kā tai sagatavoties, ir norūpējušies Līvānu MU «Siltumtīkli» darbinieki. Galvenā problēma ir iedzīvotāju lielie parādi par iepriekšējās sezonās patērēto siltumenerģiju. Kā informē «Siltumtīkli» direktors Valērijs Priluckis, kopējā līvāniešu parādu summa ir Ls 223 tūkstoši, un par šo summu apkuri varētu nodrošināt visu sezonu. Diemžel šī iedzīvotāju parāda dēļ, kurināmās jaunajai apkures sezonai vēl nav iepirkts, jo šobrīd MU «Siltumtīkli» mēle iespējas saņemt Ls 200 tūkstoši kredītu. To izjutīs arī pāši iedzīvotāji, jo 1996./97. gada sezonā cenas par apkuri celsies, mazākais — par 20%. Tikai tiem 500 iedzīvotājiem, kas slēguši siltumapgādes iepriekšējās apmaksas līgumus, apmaksas tarifs sezonā paliks nemainīgs — Ls 0,20 par 1 m² mēnesī.

Pagājušajā aukstajā ziemā apkurei tika iztērētas 4783 tonnas mazuta, un aptuveni tāds pat daudzums jāiepērk arī šai sezonai. Mazuta cena patlaban ir 71-73 dolāri par tonnu. Nauda tiek vākta arī, lai apmaksātu izlietotā valsts rezerves mazuta vērtību Ls 81 169 kopsummā. Šī norēķināšanās notiks pakāpeniski, veicot maksājumus pa Ls 10 tūkstoši mēnesī.

«Visu šo finansiālo problēmu dēļ nākamajā apkures sezonā,» kā apgalvoja V.Priluckis, «gatavojamies apkurināt tikai tos dzīvokļus, kuru īrnieki pilnībā spēj norēķināties par piegādāto siltumenerģiju. Bet no parādniekiem, ja viņi nemaksās, parādi tiks piedzīti tiesas ceļā. Neredzu arī iemeslu, kāpēc nevarētu atslēgt apkures parādnieku dzīvokļos elektroenerģiju, kā mēs to jau darām, jo maksa par apkuri, ūdeni, kanalizāciju, ir maksa par komunālajiem pakalpojumiem, kuru nodrošināšanai elektroenerģija tiek patērēta. Šai piespiedu sankcijai rezultāti ir, daži parādu nomaksātai pat dienā, kad viņiem elektrību atslēdz.

Nav lietderīgi atslēgt no siltumapgādes atsevišķas istabas dzīvokļi, kā to vēlas iedzīvotāji, kas par visa dzīvokļa apkuri ne-spēj norēķināties. Istabas ir savstarpēji savienotas, un gaisa cirkulācijas dēļ temperatūras starpība tajās nav īpaši ievērojama.

Šajā apkures sezonā netiks padots arī siltais ūdens, jo iedzīvotāji nespēj samaksāt pat par apkuri, kā rezultātā esam spiesti nemt kredītu. Nav ekonomiski izdevīgi padot silto ūdeni tikai brīvdienās, jo tā patēriņš ir tikpat liels, cik ūdeni padodot katru dienu. Toreiz, kad siltā ūdens padeve vēl bija nodrošināta brīvdienās, pēc kontrolmēriju iemaksas Lāčplēša ielas dzīvojamo namu rajonā, vidējais diennakts patēriņš uz iedzīvotāju bija 300 l.

Ievērojamus siltuma zudumus rada māju sliktā siltumizolācija. Gadījumos, kad dzīvokļos šī apstākļa dēļ netiek nodrošināta 18 grādu C temperatūras norma, tiek pievienoti papildus radiatori, bet tā jau ir cīņa ar sekām. Nekādiem standartiem neatbilst arī pilsētas siltumtrašu izolācija, kā rezultātā siltuma zudumi ir apmēram 25%, pasaules praksē par normālu uzskatāmi 5-7%. Lai to sasniegstu, Līvānos būtu jāmaina izolācija visām siltumtrasēm, bet šo darbu izmaksas ir milzīgas un pašreizējām Līvānu finansiālajām iespējām nereālas. Trases tiks sakārtotas pakāpeniski, un šovasar izolācija tiek mainīta Rīgas ielā (šis aptuveni 250 m posms izmaksās ap Ls 7000), paredzēts sakārtot arī maģistrālo trasu no katlumājās.

Bet pa to laiku apzinīgo Līvānu iedzīvotāju nelielā daļa būs spiesta apmaksāt gan siltuma zudumus trasēs un ēkās, gan MU «Siltumtīkli» kredītu, gan netieši arī nemaksātāju parādus, jo zaudējumu segšana mūsdienās plaši populāri notiek no «otra gala», — vienkārši paaugstinot cenas, lai tie, kam pienākums maksāt, tiek galā, kā grib. Jā, no skopā vēl kaut ko var izspiest, bet no tā, kam nekā nav, neko arī nepārņems.

Daina Kursīte

Kas aizstāvēs patērētāju?

◆ Brīvā tirgus attiecības izvirza jaunas prasības ne tikai uzņēmējiem, bet arī patērētājiem — ikviens no mums, kas iegādājas preces un izmanto uzņēmēju sniegtos pakalpojumus. Tikai izglītītis un savas tiesības zinošs patērētājs var sevi efektīvi aizstāvēt un būt līdzvērtīgs partneris uzņēmējam.

Latvijā patērētāju interešu aizsardzības tiesiskais pamats ir 1992. gada 28. oktobrī pieņemtais likums «Par patērētāju tiesību aizsardzību». Tas nosaka patērētāju tiesības, kuras var izvirzīt preču ražotājiem, tirgotājiem un pakalpojumu sniedzējiem. Likumā paredzētas arī patērētāju tiesības veidot sabiedriskas organizācijas savu tiesību aizstāvībai. Ir joti svarīgi apzināties, ka patērētāju tiesību aizsardzība nesākas tikai ar likuma izdošanu un ar valsts institūcijām, kuru uzdevums kontrolē patērētāju interešu ievērošanu, liela nozīme ir pašu patērētāju interesu aizstāvības sabiedriskajā kustībā un dibinot patērētāju interesu aizsardzības klubus.

Latvijā kā pirmie sāka darboties 4 šādi klubi — Rīga, Jūrmala,

Rēzekne un Daugavpili. Tie veic patērētāju izglītīšanu, popularizē interešu aizstāvības kustību presē, radio un televīzijā. Nepieciešamības gadījumos klubu aktivisti iesaistās konkrētu programmu risināšanā, informējot sabiedrību par patērētāju tiesību pārkāpumiem.

Diemžel pagādām katrs klubs darbojas tikai sava rajona robežās, — lietderīgi būtu to starpā uzlabot informācijas apmaiņu, izveidot klubu darba koordinācijas centru. Nepieciešams, lai patērētāju aktivitātē aptvertu visu Latvijas teritoriju un sekਮētu jaunu sabiedrisko organizāciju veidošanos. Šīs organizācijas, apvienojoties Patērētāju interešu aizsardzības klubu asociācijai, varētu kļūt par ietekmīgu spēku patērētāju interesu aizstāvībā.

Atbalstot patērētāju kustības attīstības ideju, Monopoldarbības uzraudzības komiteja aicina sadarboties cilvēkus, kuriem ir interesē par patērētāju tiesību aizsardzības kustību un kuri vēlas piedalīties tās veidošanā. Nāciet ar saviem priekšlikumiem un ierosinājumiem patērētāju aizsardzības jomā.

Šī gada 24. jūlijā pulksten 12.00 visi interesenti laipni aicināti uz rajona padomes sēžu zāli, kur notiks pirmā patērētāju interešu aizsardzības aktivistu sanāksme.

A.Gricenko, A.Pavlova,
Monopoldarbības uzraudzības komitejas Latgales
reģionālās nodalas darbinieces

Lauku sporta spēles: Preiļu rajons — 9. vietā

Olimpisko spēļu atklāšanas priekšvakarā noslēdzās lauku sporta spēļu finālsacensības. Šogad Preiļu rajona sportistu saime ir gandarīta — kopvērtējumā, savācot 236,5 punktus, izcīnīta 9. vieta. Par uzvarētājiem kļuva Valmieras rajons — 309 punkti, Liepājas rajons — 269 punkti un Rīgas rajons — 268 punkti. Tātad punktu ziņā preiļieši daudz neatpalika no lideriem.

Kā veicās pārējiem Latgales rajoniem? Balvu rajons — 20. vieta, Daugavpils rajons — 18. vieta, Krāslavas rajons — 25. vieta, Ludzas rajons — 24. vieta, Rēzeknes rajons — 26. vieta. Varam būt gandarīti, ka mūsu rajona izlases komandas Latgales reģionā ir spēcīgākās.

Ziemas posma sacensībās vislabāk veicās biatlonistiem (4. vieta), galda tenisistiem (6. vieta), novusa komandai (8. vieta) un slēpotājiem (8. vieta).

Vasaras posma sacensībās līderi bija vieglātēji (3. vieta). Šeit vislielākais ieguldījums ir trenerim Jāzepam Lazdānam, kurš komplektēja komandu, un, protams, pašiem sportistiem. Veiksmes izlozē piešķūka futbola komandai, tāpēc tikai 5.-8. vieta. Arī volejbolistes izcīnīja 5.-8. vietu, taču komanda ir gados jauna, jo tika komplektēta tikai no sporta kluba «Cerība» spēlētājām. Par neveiksmīgu jāuzskata viršu basketbola komandas starts, jo izcīnīta tikai 16.-17. vieta. Sieviešu komanda ieguva 4. vietu. Paldies jāsaka bijušajam Līvānu trenerim Nikolajam Romaņenko, kas sacensībām gatavoja sieviešu basketbola komandu. Komandas komplektēšanā

daudz strādāja arī preiļieši Ieva Babre. Komandu sagatavošanā, sporta bāzu nodrošināšanā pieaugušo komandām — spēlēm un treniņodarbībām — lielu atbalstu sniedza sporta klubs «Cerība».

Rajona sporta dzīves koordinatores Dzintra Smukstes viedoklis ir šāds:

— Visumā esam gandarīti, lai gan rajona sporta darba padome vēl analizēs un sumēs gan plusus, gan minusus. Tad arī redzēsim, kuri sporta veidi, tā teikt, «ir atstrādājuši» iedalīto finansējumu no budžeta, kuros vēl daudz pūļu jāpieliek treniņdarbam un arī organizatoriski. Līvānu komandu komplektēšanā lauku sporta spēļu sacensībām daudz palidzēja Eduards Kovaļovs, Ilmārs Visockis, par ziemas sacensībām paldies jāsaka Andrim Tūlam un Feoktistam Pušņakovam. Centīšos nākamgad, sadalot budžeta līdzekļus, iedalīt naudu arī biatlonam un slēpošanai.

Esmu pārliecinājusies, ka nav gluži pareizi, ja budžeta līdzekļi tika pilnīgi sadalīti pa sporta veidiem un manā rīcībā nav palicis nekāds rezerves fonds. Parādās jaunas aktivitātes, jauni sporta veidi un entuziasti, kurus vajadzētu atbalstīti, vismaz palidzot ar transportu. Piemēram, šogad ļoti sarosījušies mežu darbinieki, kuri aktīvi piedalās šaušanas sacensībās. Aktivizējas maksķernieki.

Sadalot līdzekļus nākamajā gadā, mēs izvērtēsim gan komandu līdzdalību lauku sporta spēlēs un tur iegūtos rezultātus, gan arī citās sacensībās — valsts čempionātos, starptautiskās sacensībās.

«Turības» darbinieku spartakiāde

Tradicionālo spartakiādi aizvadījusi kooperatīvo sabiedrību Centrālā savienība «Turība». Šogad tā notika Baldonē. Spartakiādē piedalījās arī Preiļu rajona komanda. Sacensības notika dažādos sporta veidos, bija arī jautrības pasākumi, piemēram, konkursss «Ko es darītu, ja es būtu...».

A.Ijjina

Mūsu «Turība» izcīnīja divas pirmās vietas — braucienā uz velosipēda platformas labākais bija Aivars Skutelis, šaušanā uzvarēja Zenta Andrejeva. Komandu cīņā tālēkšanā preiļieši ieguva 6. vietu, bet stafetes skrējenā — 9.

Izrādās, ka mūsu Preiļi šogad ir vienīgā Latvijas lauku pilsēta, kurai valsts no knāpā budžeta macīja iedāļojusi naudu kāda objekta būvei. Un šis objekts nav nekas cits kā aizsāktās jaudīgās attīrišanas iekārtas.

Vairākus gadus celtniecība bija apstājusies, jo nebija līdzekļu. Kaut arī objekta gatavības pakāpe ir aptuveni deviņdesmit procenti, vajadzēja krietnu summu, lai darbus turpinātu. Pēc vairākus gadus ilgām lūgšanām un prasišanām nauda beidzot atradusies. Taču situācija šajā laikā ir stipri izmaiņušies.

Projektētāji, gatavojot attīrišanas iekārtu celtniecības dokumentāciju, paredzēja, ka to jauda būs 7000 kubikmetru noteķudeņu diennaktī un tās apkalpos pilnīgi visu pilsētu. Lielāko daļu noteķudeņu toreiz cerēja saņemt no rūpniecības uzņēmumiem — siera rūpniecības, linu fabrikas un cietes rūpniecības. Jau vairākus gadus šie uzņēmumi vai nu pilnībā pārtraukusi ražošanu vai arī to ievērojami samazinājuši.

Ir pilnīgi skaidrs, ka tuvākajos desmit gados pilsētas attīstības perspektīvas ir visai apsāubāmas. Tātad arī noteķudeņu daudzums nebūs tāls liels, lai akūti būtu nepieciešamas tik jaudīgas attīrišanas iekārtas. Tomēr iesāktā celtniecība ir jāpabeidz. Un jāpabeidz tādā variantā, lai tas būtu visizdevīgākais pilsētai pašreiz, bet reizē arī nodrošinātu iespējamo attīstību nākotnē.

Lai izanalizētu situāciju, 16. jūlijā rajona padomē uz saņaksmi bija pulcējušies visu ieinteresēto organizāciju un

Aizejet uz kapiem...

Nevajag ne karu, ne mēra, ne dabas stiņu. Latvijā tauta izmirst no stresa, nabadzības un nepilnīgas ēšanas, pat no bāda. Aizejet uz Preiļu kapiem. Aizejet uz jebkuriem kapiem. Un jums kļūs skaidrs, cik tālu tautu noveduši Latvijas parlaments un valdība. Izmisumā un depresijā nonākusi tauta izmirst.

Venticībnieku jaunos kapus Preiļos atvēra nesen. Katru nedēļu, ja ne katru dienu, tie papildinās ar svaigām kapu kopīgām. Bija cilvēks un viņa vairs nav. Pārsvārā mirst ne veci ļaudis, kam tā dabisķi vajadzētu būt, bet cilvēki pašos spēka gados. Tāda pati aina vērojama arī katoļu kapos. Kā vienos, tā otros drīz nebūs vietas, kur cilvēkus glabāt.

Latvijas varas vīriem ir tikai viens arguments: tauta nodzeras. Tā ir. Un mirst galvenokārt no dzeršanas, no «netīrajiem», veselībai kaitīgajiem dzīreniem. Bet tās ir tikai sekas. Jāmeklē cēlonis, kas novēdis tautu līdz tādam stāvoklim. Bezdarbs (pie tam masveidīgs), neziņa par nākotni, izmīsums daudzus noved līdz nāvei. Arvien vairāk cilvēku aiziet pašnāvībā. Pagājušajā gadā Latvijā, pēc statistikas ziņām, ir bijis vairāk nekā tūkstotis pašnāvīku.

Valsts, kura neražo, nevar pastāvēt. Bet Latvijā rāzo maz, mūsu Preiļos — gandrīz nemaz. Te atver arvien jaunas tirgotavas, arī tādas, kurās pārdod alkoholiskos dzīrenius, pārsvarā «netīrus». Latvijā gandrīz viss jau pārdots, nerunājot par mežu, kuru izcērt masveidā un barbariski, kokmateriālus sūta uz ārzemēm, par tiem saņemot nieka grašus. Cilvēkiem, arī jaunsaimniekiem, nav naudas izdzīvošanai, nerunājot jau par cik normālu dzīvošanu. Un vini kertas kā slicējs pie salmiņa. Nevar pārdot ārzemniekiem tikai Baltijas jūru, jo tā pieder ne tikai Latvijai vien.

Mūsu valdība to neapzinās, nesaprogt un vispār nevēlas saprast. Tā jau ir: divi latvieši, trīs partijas. Latvijā nav vienotības un saprasmes starp pašiem latviešiem, nerunājot par sadzīvošanu ar cittautešiem. Es te nedomāju okupantus un migrantus, kas

masveidā iebriduši manā dzimtenē — Latvijā. Tie ir cilvēki bez dzimtenes, brauc tur, kur labāk dzīve. Kā saka latīniski — ubi bene, ibi patria (kur labi, tur tēvzeme). Es domāju tos cittautešus, kas Latvijā dzīvo kopš seniem laikiem, Latvijā ir viņu senču kapi un Latvija ir viņu dzimtene.

Visi tagad grib tirgot, taisit biznesu, pērkot lētāk, pārdodot daudz dārgāk. To padomjū īaikos sauka par spekulāciju, un pareizi vien bija. Sarāzo pats un, lūdzu, pārdod. Pavērojiet Preiļu tirgu. Cik te ir «lupatnieku», «krutkas» un cigarešu pārdevēju! Pēdējos, tīsas, policija un zemessargi bieži tramda, liek bargus sodus. Paldies viņiem par to! Taču nezāli viegli un ātri nevar izravēt. Kas tirgo Preiļu tirgū? Cittauteši, tikai daži latvieši. Latviešu tauta ir arāju tau-ta un turas pie zemes, lai arī cik grūti patlaban ir.

Jauņu darba vietu mūsu Preiļos nav, ja ir, tad dažiem cilvēkiem. Tas ir saprotams, jo likvidēta ražošana no jauna neatdzimst. Ja Preiļos un rajonā bezdarbinieku kļuvis mazāk, tad uz mirušo rēķina. Vairumu pārtikas produktu varētu ražot Latvijā (daļai cilvēku būtu arī darbs), taču tos masveidā ieved no ārzemēm. Un tā ēdam un dzeram ārzemuju surogātus.

Tāda ir pašreizējā mūsu dzīve, — drūma un skumja, bez perspektīvas. Nav bijis kara, ne lielas asinsizliešanas. Vienkārši viss vecais neprātīgi un nežēlīgi iznīcināts, «prihvītītēs», sakot taisnību, izzagts. Mūsu rajons bija pirmais Latvijā, kur lielā steigā likvidēja kolhozus, tos pārdevējot pār jaunu sabiedrībām. Kas to darīja? Lauksaimniecības pārvaldes (tagad departamenta) vadība, paklausot Rīgas kungiem un savas mulķības dēļ. Kas no tā ir iznācis, tagad redzams. Bet ir par vēlu.

Jauņu uzcelt ir ļoti grūti. Vajadzīgs liels darbs, nauda un laiks. Jāmeklē izeja no šī bezcerīgā stāvokļa. Taču daudziem jau nolaidušās rokas. Saka: cerība mirstot pēdējā. Daudziem mirusi arī cerība...

Jānis Gurgons (Preiļos)

iestāžu pārstāvji. Sanāksme piedāļījās Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas projektēšanas departamenta direktora vietnieks Jānis Zirnītis, ministra padomniece Maija Grase, «Hidrostandarts» direktors Romāns Neilands, rāzošanas vadītājs Imants Ārgalis, tehnologs Juris Vi-tols, «Rūpniecprojekts» pārstāvē Ladisovas kundze, Daugavpils reģionālās vides pārvaldes direktors Pāvels Kacars un, protams, Preiļu pilsētas domes, pašvaldības uzņēmuma «Avars», kā arī Preiļu SCO

celtniecības laukumu, lai pārliecinātos, kādi ir svarīgākie darbi, kas veicami nekavējoties. Daļa iedalito līdzekļu taču jau pārskaitīti, un Finansu ministrija kontrolēs naudas izlietojumu.

Sanāksmes rezultātus līdzdu komentē Preiļu pilsētas domes prieķsedētāja vietnieku Jāni Desaini:

— Mūsu rīcībā ir trīs nedēļas. Šajā laikā ar ekspertu palīdzību ir jāveic apsekošana un jāapkopo materiāli. Lai pārskaitītu naudu nestāvētu dīķā, turpināsim celtniecības darbus, kuri mūsuprāt ir neatliekami un lietderīgi. Ap celtniecības laukumu ir jāuzbūvē žogs, jākeras pie elektropiegādes līnijas veidošanas, jāstrādā filtrācijas laukumu iekārtošanā. Izrādās, ka šajā ziņā iepriekšējie celtniecības darbu izpildītāji neizskaidrojamu iemeslu dēļ ir kļūdījušies, un filtrācijas tvertnes ir iebūvētas pus metru augstāk nekā vajadzētu. Tas nozīmē, ka attīrišanas iekārtu jauda vairs nebūtu vis sepiņi tūkstoši kubikmetru diennakti, bet gan krietiņi mazāk.

Tiesa, patlaban ir skaidrs, ka pat četri tūkstoši kubikmetru noteķudeņu diennakti visai Preiļu pilsētai tuvākajos gados būs vēl nesasniedzams rādītājs. Pagaidām attīrāmo ūdeņu daudzums vidēji ir tikai 1500 kubikmetri. Taču ceram, ka pienāks labvēligi apstākļi arī rūpniecības atdzīšanai.

Ļoti svarīgs uzdevums ir noteķudeņu sadalīšana. Lieta ir tāda, ka pašreiz uz attīrišanas iekārtām līdz ar komūnālajiem un rūpnieciskajiem noteķudeņiem nonāk arī lieetus un sniega ūdens. Būtībā tas nozīmē, ka mēs visi makšājam arī par to attīrišanu. Tāpēc, gribam vai nē, bet ar steigu ir jābūvē kolektors. Kura vietā un kā tas viss notiks, lems un spriedīs komisija.

Paredzēts, ka uz jaunajām attīrišanas iekārtām novadīs arī SCO dzīvojamā masīva noteķudeņus. Kādreiz tā bija plānots, un līdz pat tā sauktajiem ebreju kapiem zemē jau ieraktas caurules. Tagad būs jāturpina pa purvu.

Vēl viena lieta, kas līdz galam nav atrisināta, ir pasūtītāja maiņa. Līdz šim tā bija rajona padome. Taču likumā par pašvaldībām teikts, ka par to jādomā un jārūpējas pašvaldībai, tātad pilsētas domei. Tur gan nav speciālistu, kas nodarbotos ar kapitālās celtniecības jautājumiem. Taču jautājums ir viegli izlejmjams tādā ceļā, ka jāatrod cilvēks, kas perspektīvā varētu būt jauno attīrišanas iekārtu direktors. Kamēr notiks celtniecība, tas būtu pat ieteicami — reizē mācīties un kontroleit darbus.

5. septembrī paredzēta vēl viena sanāksme, kurā tiks apspriesti jau konkrēti darbi attīrišanas iekārtu būvlaukumā. L.Kirillova

pārstāvji. Rajona padome, kas vēl līdz šim ir oficiālais pasūtītājs, saņemusi «Rūpniecprojekta» vēstuli. Tājā uzsverīts, ka Preiļu pilsētas attīrišanas iekārtas ar jaudu 2010. gadā 7000 kubikmetru diennaktī, kuras būvētas pēc «Rūpniecprojekts» 1985. gadā izstrādātā projekta, pašreiz ir krietiņi novecojušas, to risinājumi ir jākoriģē un jāveic kompleksa rekonstrukcija. Vēstulē uzskaitīti arī svarīgākie darba virzieni, lai celtniecību veiksmīgi varētu turpināt. Tas nozīmē, ka jānosaka attīrāmo ūdeņu daudzums un sastāvs, jāveic topogrāfiskie uzņēmījumi vēl neuzbūvētajām ietaisēm, jāizdzara jau uzbuīvētās daļas tehniskā apsekošana. Vajadzīgas arī zinātniskās izpētes organizāciju rekomendācijas, bet projekta risinājumu koriģēšanai un celtniecības pabeigšanai nepieciešamas darbu tāmes.

Lai nodrošinātu efektīvu un mērķtiecīgu līdzekļu izmantošanu, celtniecības termiņu un ligumu ievērošanu attīrišanas iekārtu būvniecībā, arī rajona padomei bija savs lēmums, kurš gandrīz pilnībā sasaucas ar «Rūpniecprojekta» speciālistu domām. Tātad, gan projektētāji, gan pasūtītāji ir vienprātīgi. Skaidrs arī tas, ka tik milzīgas attīrišanas iekārtas Preiļiem nebūs vajadzīgas vēl ilgus gadus. Ir jāaprēķina arī ekonomiskās sekas, cik lielas jaudas galu galā var iedarbināt, jo neviens nedos naudu bezjēdzīga monstra uzturēšanai.

Sanāksmes dalībnieki apmeklēja arī attīrišanas iekārtu

Valsts apdrošināšanas uzraudzības inspekcijas informācija

Cik būs jāmaksā par obligāto sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu? Kāpēc autovadītājiem jāapdrošina sava civiltiesiskā atbildība?

Ministrus kabinets ir apstiprinājis sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātu apdrošināšanas prēmiju un atbildības līmitu apmērus. Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāta apdrošināšana stāsies spēkā 1997. gada 1. janvārī. Tas pamatā ir visu sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšana pret kaitējumu, ko ar konkreto transportlīdzekli var nodarīt jebkurai trešajai personai.

Apdrošināšanas tarifi

Apstiprinātie apdrošināšanas tarifi paredz atšķirīgas apdrošināšanas prēmijas (maksa par apdrošināšanu) katram transportlīdzekļa tipam (vieglajām automašīnām un mikroautobusiem, kravas automašīnām, autobusiem, motocikliem un motorolleriem, traktortehnikai, piekabēm, tramvajiem un trolejbusem), kā arī atkarībā no piedeņrības fiziskai vai juridiskai personai un reģistrācijas vietas (Rīga reģistrētajiem transportlīdzekļiem noteikti paaugstināti tarifs).

Turklāt, nemot vērā to, ka jo lielāka transportlīdzekļa masa, jo lielākus zaudējumus tas var radīt negadījuma rezultātā, nosakot apdrošināšanas tarifus, tiek nemta vērā arī transportlīdzekļa pilna masa. Tas nozīmē, ka smagāku kravas vai pasažieri automašīnu īpašniekiem par apdrošināšanu būs jāmaksā vairāk.

Nemot vērā iepriekšminētos noteikumus, rīdzniekiem, kuriem pieder auto ar pilnu masu līdz 1200 kg, par apdrošināšanu uz gadu būs jāmaksā 55,7 lati, bet ar masu virs 1200 kg — 63 lati. Savukārt citās pilsētās vai laukos dzīvojošiem vieglo automašīnu īpašniekiem būs jāmaksā attiecīgi 44,6 un 50,4 lati. Apdrošināšanas līgumus varēs noslēgt ne vien uz gadu, bet arī uz īsāku laiku posmu — sākot no trim mēnešiem, bet āvalstis reģistrēto automašīnu īpašnieki savu civiltiesisko atbildību varēs apdrošināt uz 15 dienām.

Atvieglojumi maksā par apdrošināšanu paredzēti I un II grupas invalidiem, kuriem apdrošināšanas prēmija būs par 40% mazāka. Tādu pašu atvieglojumu varēs saņemt arī tie III grupas invalidi, kuriem transportlīdzeklis kalpo kā pārvietošanās līdzeklis un kuriem ir ķermenā balsta kustības traucējumi, ko pierāda Veselības un darba spēju ekspertizes ārstu komisijas slēdziens.

Ko iegūs apdrošināšanas īpašnieki?

Galvenais ieguvums ir ne vien tas, ka ceļu satiksmes negadījumā vairīgajam vadītājam ciemiem nodarītie zaudējumi nebūs jaatlikzina no savas kabatas, bet tas kļūs par apdrošinātāju rūpi, bet arī tas, ka jebkurā ceļu satiksmes negadījumā cietušais saņems viņam un viņa mantai nodarīto zaudējumu atlīdzību.

Maksimālais atbildības līmits par negadījumā pilnīgi vai daļēji bojāto transportlīdzekļu noteikts 3000 latu apmērā. Personas mantas bojājuma vai iznīcīšanas gadījumā, apdrošināšanas atlīdzība būs līdz 200 latiem. Savukārt kopējais atbildības līmits sakarā ar cietušā ārstēšanu, pārejošu darba nespēju,

izkropojumu vai izķēmojumu un cietušā nāvi noteikts 2000 lati par katru cietušo (tsk. bēri izdevumiem līdz 500 lati par katru negadījumā cietušo). Apdrošināšanas atbildības līmits apdrošināšanas pensiju izmaksām sakarā ar negadījumā cietušo personu paliekošu darba spēju zudumu, kā arī negadījuma laikā bojā gājušo personu apgādājamiem, noteikts 500 lati gadā katrai cietušajai personai. Apdrošinātājiem nāksies segt arī tos zaudējumus, kurus ceļu satiksmes negadījumā vairīgais būs nodarījis ceļam, dažādām tā būvēm un ēkām, kā arī dabai nodarīto kaitējumu.

Vai ir izdevīgi apdrošināt savu atbildību?

Lai pārliecīnatos, ka sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšana var atbrīvot no liekām problēmām autovadītājus, jāpavēro, kā ceļu satiksmes negadījumu radītās problēmas pašreiz atrisina tie, kas ir apdrošinājuši savu civiltiesisko atbildību, un tie, kas nav.

Piemēram, novīcīs ceļu negadījums un viens no automašīnu vadītājiem ir tas, kas izraisījis avāriju. Abas automašīnas ir pamatiņi cietušas un arī braucēji tikuši pie traumām. Kā sādā gadījumā rīkosieties jūs, ja būsiet prātīgi braucis un negadījumā neesat vainojams? Protams, ka vēlāties saņemt jums nodarīto zaudējumu atlīdzību, un būsiet veiksmīnieks, ja vairīgais izrādisies godīgs cilvēks un par nodarīto skādi samaksās. Bet ja nu ne? Tādā jāmeklē taisnība tiesā un jārēķinās ar lielu šīm procesam patērieto laiku un arī papildus izdevumiem. Un arī tad, kad esat ieguvis sev labvēlu tiesas spriedumu, nevarat būt droši, ka sev pienākošos naudumā tomēr saņemt.

Tieslietu ministrijas tiesu izpildītāji departamentā atzīst, ka, lai saņemtu piespriesto zaudējumu atlīdzību, cietušajam pašam nākams krietiņi pūlēties. Tiesu izpildītāji teic, ka piespriesto piedzīt var tikai no tādiem ceļu negadījumu izraisītājiem, kuriem ir kāda mantība. Taču visbiežāk vairīgie pēc negadījuma kļūst «pliki un nabagi», jo visa manta ātri vien pazūd. Rezultātā gadījoties tā, ka vairīgais pats braukā ar jau citu lepnu auto, kas formāli viņam nemaz nepieder, tāpēc tiesu izpildītāji tam netiek kārtā, bet naudas, ko samaksāt cietušajam, viņam nav. Tāds visbiežāk pašreiz ir ceļā pie nodarīto zaudējumu atlīdzības.

Tā kā ja krietu laiku apdrošināšanas sabiedrības apdrošina transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesisko atbildību brīvpārīgi, var pāvērot, kā šādas attiecības kārtā tie, kuru atbildība jau ir apdrošināta. Piemēram, kāds automašīnas «Toyota Corolla» īpašnieks pagājisā ziernā, braucot kādu no Rīgas ielām, paslējis un nedaudz aizķēris blakus braucošo BMW automašīni. Nelielā paslīdešana BMW mašīnas īpašniekam radīja gandrīz 400 latos mērojamu skādi. Taču «Toyotas» īpašnieks bija savu civiltiesisko atbildību iepriekš apdrošinājis apdrošināšanas sabiedrībā «Balta», tāpēc viņam izpalika rēķinu kārtotā ar apskādētās automašīnas īpašnieku.

Ilona Kibilde,
preses sekretāre

Sludinājumi un reklama ☎ 22305**Pārdod**

lēti VAZ-21011 rezerves daļām. Tel. 37590;

*** VAZ-2103. Tel. 42446;

lēti VAZ-2102. Tālr. 41150 pēc 18;

*** VAZ-21011 un Opel Ascona. Tel. 24362;

*** VAZ-21011 virsbūvi pēc kapitālā remonta.

Tel. 55688;

*** Opel Ascona, 1982.g., labā kartībā.

Tālr. 32282;

*** automašīnu Opel Ascona, 1986.g. Tel.

24194 pēc 20;

*** Opel Record, 1985.g. Tālr. 23412;

*** Ford Sierra, 1983.g. Tel. 23315 vakaros;

*** MTZ-52 ar MTZ-80 dzīnēju, 4 korpusu arklu (Ls 170), lietotas KAMAZ riepas (Ls 30);

ZIL «sedus» (Ls 30), autobusu GAZ-53, 1988.g., (Ls 350). Zvanīt 58411 vai 33733;

*** zirga grābekli. Tel. 33714;

*** jaunu kases aparātu «Samsung». Tel.

36642 vakaros;

*** lopbarības graudus. Tālr. 42436;

*** 3 g. vecu zirgu un automašīnu «Moskvic-412» rezerves daļām. Tālr. 16252;

*** telīti (5 mēn.). Tālr. 22893;

*** 1 mēnesi vecu teļu. Tālr. 23311;

*** 8 gadus vecu Latvijas šķirnes ērzelī ar cietsrakstiem, cena pēc vienošanās. Interesētās Rēzeknes rajona Feimaņu pagasta «Leinakolnā». Ivanovs;

*** M-412 dzīnēju. Tel. 23646 vakaros;

*** nepabeigtu paštaisītu traktoru ar D-40 dzīnēju, SK-4 riepas un kompresoru. Tālr. 38755;

*** lauku māju ezera krastā (ir augļu dārzs, zeme) Rušonas pagasta Liepniekos. Interesētās Kastīrē pie Kepentas;

*** māju Livānos. Tel. 44998;

*** māju vai 1/2 mājas ar saimniecības ēkām, var izmantot kā vasarnīcu. Ir varianti. Pārdod noliktavu 800 m², var nojaukšanai.

Viss Gailīšu centrā. Tālr. darbdienās 22433,

vakaros 22901;

*** amonija salpetri, augu aizsardzības līdzekļus, akmenīgiles, lopbarības sāli. Tel. 65147;

*** MTZ-80 un JUMZ jaunas priekšējās riepas (9,00-20, 2 gab.), Ls 30; UD2-MI motoru, 8 zīs, Ls 30; īnu kombaina siksnes, padeves kēdes, aizsarguzmas, komplekta cena Ls 35. Tālr. 32292 vakaros;

*** motociklu «Jawa 350/638» un govi. Zvanīt 34536 vakaros;

*** mazlietotu T-25 ar kabīni, 1991. g., 3500 USD; gandrīz jaunu čehu traktoru, frēzi, 4000 USD. Tālr. 23731;

*** 3 bišu saimes ar stropiem, 11,5 ha zemes un 3,5 ha mežā Jersikas pagastā. Zvanīt 48575 līdz 8 rītā un pēc 20 vakarā;

*** iebraktu 2,4 gadi vecu kēvi. Cena Ls 300. Tālr. 13584.

Pērk

skujkoku cirsmu. Tel. 56602, 56805;

*** galu. Tālr. 22807;

*** priedes un bērza apālkokus un zāģmatiālus. Apmaksa tūlītēja. Transports mūsu. Tel. 22763 Voldemāram;

*** kartupeļus. Tālr. 44172;

*** augstāk nobarojuma jaunlopus dzīvsvarā par 0,60 Ls/kg. Tel. 36642;

*** treknu cūkgālu. Tel. 23108;

*** galu. Tel. 65051;

*** vieglā automašīnas piekabi. Zvanīt 34536 vakaros.

Maina

2-istabu dzīvokli Livānos pret līdzvērtīgu Preiļos. Tel. 22359.

Dažādi

Kvalitatīva automašīnu stiklu un lukturu tonēšana ar saules aizsargplēvi. Plastmasas bamperu restaurācija. Bamperu pārdošana. Tel. 8-252-36121.

Sniedz transporta pakalpojumus ar automašīnu URAL. Pērk bērza finierklučus. Tel. 42062, 41278.

Speciālists piedāvā zirgu apkāšanu, ir transports. Tel. 21225.

Latvijas saule, Rokas uz krūtim man saliec, Es aiziešu projām, Tu bērniem un mazbērniem paliec. Kad vasaras saule sasilda zemi, skumstam līdzīgi Aivaram Klindžānam, izvadot TĒVU kapu kalnā. P/u «Saimnieks» kolektīvs

Izsakām līdzjūtību Jānim Vucēnam sakārā ar BRAĻA nāvi. LAAS «Ezerzeme» Preiļu filiāle

Lai jūsu glāsts pār māti nolaižas, Pie viņas paliek. Lai jūsu sirds pie mātes apstājas Un paliek klusa. Izsakām līdzjūtību Marijas Vaivodes ģimenei, no MĀTES atvadoties. Jasmuižas muzeja kolektīvs

Kur gaitai jāapstājas, To nezina neviens. Tik dienas gados krājas Un ātri projām skrien. Skumstam līdz ar tuviniekiem, Kazimiru VOLONTU mūžībā izvadot. Vārkavas pagasta padome

Latvijas KreditBANKA

Norēķinu operācijas, kredīti, kredīta līnijas, līzings, overdrafts, celojuma čeki.

Šie un citi pakalpojumi vienmēr ir Jūsu rīcībā.

A/S "Latvijas Kreditbanka", Smilšu iela 1/4, Rīga LV 1920, tel.: 7226631, 7214154, fakss: 7228813

Filiāles:

Rīga, Rūpniecības iela 23, tel.: 7320603
Alūksne, Pils iela 33, tel.: 43 - 24435
Preiļi, Aglonas iela 4, tel.: 53 - 24445

NOVADNIEKS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. Redakcijas adrese: Aglonas iela 1, Preiļi, LV-5301. Tel. 22059, 22305, 21759.

Passūtījuma indekss 303